

**Šiltą pavasario dieną
Kvaišelis strakaliojo po
mišką sveikindamasis su
visais, ką tik pamatydavo:
- Labas, gėlyte! Labas,
lapeli! Labas, gerasis kirmine!**

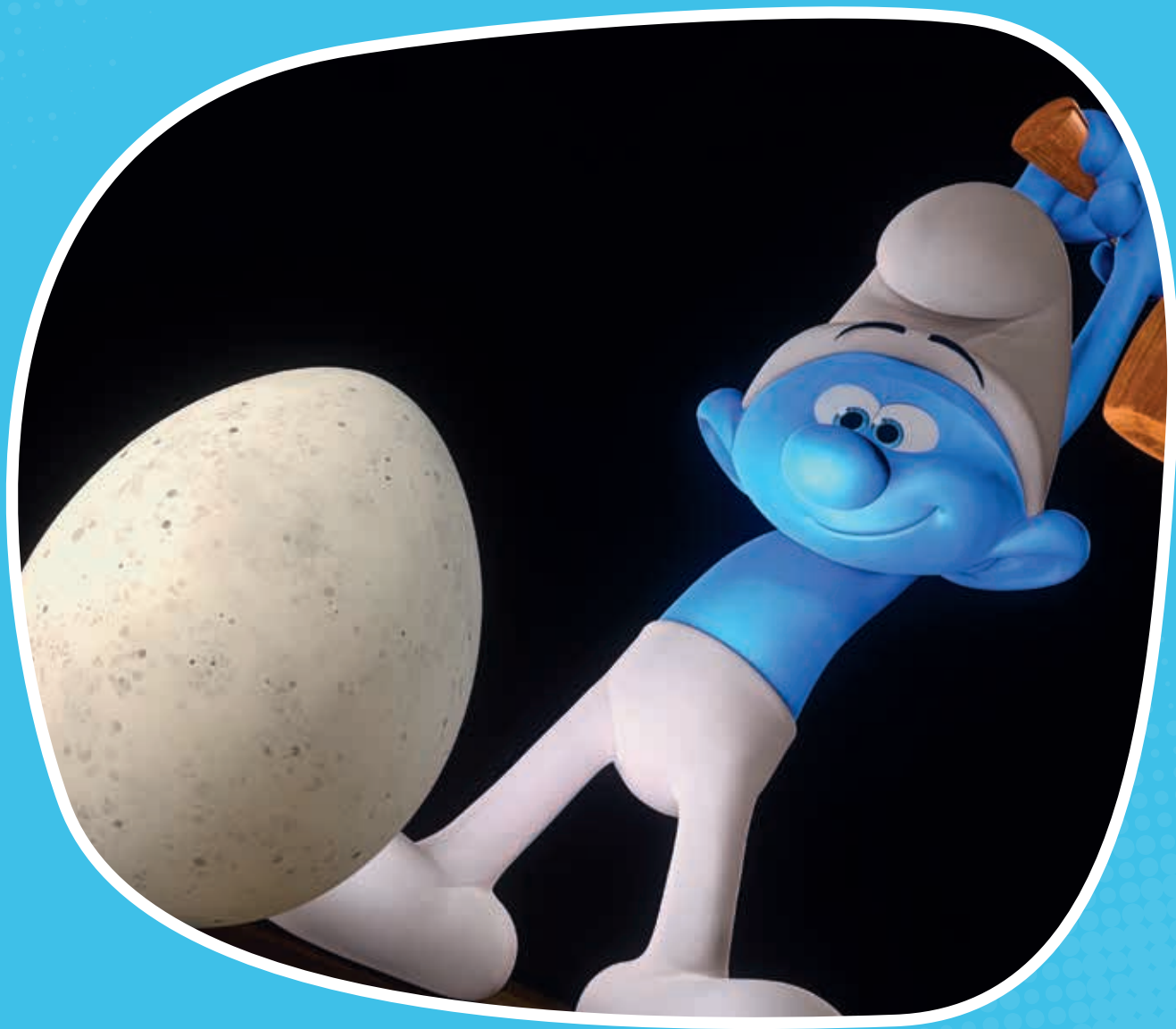
- Labas, gražusis akmenėli!
Baltas taškuotas akmuo krustelėjo!
- Oho! Tu ne akmuo. Kas tu?

**Kvaišelis parsinešė tą įdomų daiktą
į kaimą, kad paklaustų tėčio, kas tai.
- Tai kiaušinis, mano mažasis Kvaišeli.
- Kas yra kiaušinis, Tėti Smurfe?**

- Kiaušinio viduje yra kai kas labai ypatingo. Tarsi dovana! -
paaiškino tėtis.

- Dovana? Noriu ją pažiūrėti!

- Ne, Kvaišeli! Kiaušinis pats suskils, kai iš jo bus pasiruošęs išsiriti mažylis. Ar gali iki to laiko būti su juo atsargus?

- Taip, pažadu! Negaliu patikėti. Aš tapsiu tėčiu! - sušuko Kvaišelis.

